

První kapitola předložené práce pojednává o britském postoji k Evropskému hospodářskému společenství v 70. a 80. letech, po vstupu Spojeného království do EHS. Historický kontext by měl čtenáři objasnit tehdejší postoje politické elity k evropským politikám. Zejména je kladen důraz na politiku britské premiérky Margaret Thatcherové a její vyjednávací schopnosti při setkáních s evropskými partnery, díky kterým dosáhla zavedení britské refundace. Znalost historických souvislostí napomůže pochopení současného postoje britských politiků k opravnému mechanismu a ke sjednocené Evropě obecně.

Druhá kapitola pojednává o vývoji postojů k opravným mechanismům uvnitř Evropské unie. Je zde zmíněn historický vývoj příjmové a výdajové struktury rozpočtu obecně. Finanční přesuny uvnitř EU jsou zdrojem nespokojenosti jednotlivých členských států. Díky alokaci evropských financí existuje britský rabat. Rozbor rozpočtové otázky je nezbytný pro pochopení britské neústupnosti v otázce rabatu. Tato kapitola dále zobrazuje problematické financování Společné zemědělské politiky, díky kterému se Spojené království nechce vzdát své refundace. Čtenář by měl být seznámen s tím, proč Británie odmítá tuto nákladnou politiku, proč ji jiné země prosazují a proč je zdrojem nepokojů a vyvolala existenci rabatu. Kapitola dále analyzuje přístup největších čistých plátců k příspěvkům do rozpočtu. Je zde rozebrána snaha Evropské unie řešit problém nadměrných rozpočtových zatížení u čistých plátců. Tato část práce dále vysvětluje konkrétní výpočet výše britské refundace a způsob jejího financování. Veškeré tyto informace jsou důležité pro pochopení postojů institucí EU a členských zemí EU k opravným mechanismům. Kapitola ukazuje, jak se rozpočtová otázka řešila v minulosti, dnes a jak by se mohla řešit do budoucna, aby nebyla zdrojem dalších neshod. V problematice britského rabatu nelze pozorovat jen britský přístup k této oblasti. Tato kapitola zajišťuje vyváženost předložené práce, neboť analyzuje přístupy i jiných aktérů v rozpočtové politice (jiných členských zemí a evropských institucí). Kapitola je postavena zejména na primárních pramenech, především na dokumentech EU.

Následující kapitola zkoumá britský přístup k problematice rabatu. Je zde analyzován vztah Blaira k evropské integraci před a po jeho nástupu do funkce ministerského předsedy. Hlavním tématem kapitoly jsou však jednání evropských politiků

během roku 2005, kdy se jednalo o přijetí Finanční perspektivy na léta 2007 – 2013. V této době byl rabat evropským tématem číslo jedna. Diskutovalo se o něm na většině summitů a schůzek evropských politiků. Zvláštní důraz je kladen na období britského předsednictví ve druhé polovině roku 2005. Výzkum je postaven zejména na primárních pramenech z roku 2005. Jedná se především o přepisy tiskových konferencí, projevy, stanoviska, názory, interpelace, dokumenty a články z denního tisku. Kapitola plynule navazuje na předchozí dvě kapitoly, je zde zobrazen vztah britské politické elity k rabatu, který vychází ze vztahu z doby Margaret Thatcherové. Je zde také popisován postoj představitelů evropských institucí, na který je nutné nahlížet perspektivou Evropské unie jako celku, která je analyzována v předchozí kapitole. Operuje se zde s pojmy, které jsou vysvětleny v rámci předchozích dvou kapitol. Tato část práce je ukončena přijetím Finanční perspektivy na léta 2007 – 2013. V zájmu dosažení dohody se premiér Blair vzdal části rabatu, což bylo obecně považováno za zlomový bod v existenci refundace.

Poslední kapitola analyzuje současný postoj evropských politiků k otázce britské refundace a rozebírá jejich postoje, které byly zjišťovány v rámci korespondence. Kapitola je završením předložené práce, dokresluje pozadí celé problematiky, vysvětluje souvislosti a zobrazuje možná budoucí řešení otázky britského opravného mechanismu, která navrhovali jednotliví evropští politikové. Práce je zakončena potvrzením hlavní teze, zodpovězením úvodních otázek a zamyšlením nad budoucností rabatu.

Vzhledem k tomu, že předložená práce zahrnuje řadu příloh, které jsou nezbytné pro dokreslení a vysvětlení problematiky rabatu a velice podrobný seznam pramenů a literatury, je práce objemnější v počtu stránek. Přiloženo je i několik e-mailů s názory evropských politiků. Počet stran vlastního textu bez poznámkového aparátu však nepřesahuje stanovený limit.